

нейното изясняване се постига чрез изучаване на два вида източници - митологически и документални, всеки от които има различно значение, а поради това и различен отзук в душевността на ромите и българите.

По принцип търсенето на истината в съществуващите митове относно даден обект-предмет на изследване не е абсолютно надеждно, тъй като то крие в себе си опасности за заблуждения. Съпоставено обаче с други факти и събития, а особено с определени документални доказателства, това търсене има определена стойност, поради което научното изследване не го отрича изобщо, а само борави с него крайно внимателно.

Отнесено към разглеждания тук проблем, това означава, че следва да се вземат под внимание както митовете, които имат място сред самите роми, така и митовете, които функционират за тях в неромското население на страната. По начало, поне за дълъг период от време, неромското население у нас е имало убеждението, че циганите са просто скитническо племе, с неопределен етнически произход, с трудно установима "стартова площадка" на своето разселване по света в това число и в нашата страна.

Този подход към историята на циганите изобщо и конкретно по нашите земи продължава да има масово разпространение във всекидневното съзнание на неромското население на страната. И все пак, когато се подложат на анализ и оценка съществуващите неромски версии за етническия произход на циганите у нас и тяхната прародина прави впечатление, че те не са плод на автономното творчество на българите, а са взаимствани от самите цигани.

Така например, първите ромски версии в това отношение са свързани най-вече с една особена група цигани, която се заселила главно в Родопите и се занимава предимно в ковачество. Става дума за т. нар. **агупти**. Първото и относително цялостно изследване на тези цигани, взето предимно в неговите етнографски измерения, представлява студията на **Атанас Примовски** "Ковачите агупти в Мадан".⁵⁵ Като ро-

---

⁵⁵ А. Примовски. Ковачите в гр. Мадан. - Известия на Етнографския институт с музей. С., 1955, кн. II.